

دیدگاه نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای آمریکا به پیامدهای اقدامات ترامپ در سیاست داخلی و خارجی این کشور

هادی اعلمی فریمان^۱

چکیده

شعارهای انتخاباتی دونالد ترامپ و عملکردهای وی در دوره ریاست‌جمهوری‌اش، بازتاب گسترده‌ای در میان نخبگان و رسانه‌های آمریکایی داشت. بر این مبنای پرسش اصلی این است که از منظر نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای آمریکا، اقدامات و تصمیمات ترامپ در سیاست‌های داخلی و خارجی ایالات‌متحده چه تأثیراتی بر این کشور و عرصه روابط بین‌الملل گذاشته است؟ روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که دیدگاه‌های نخبگان عمدتاً منفی بوده است. مؤلفه‌های مهم دیدگاه‌های نخبگان در رسانه‌ها در مورد پیامدهای سیاست‌های ریاست‌جمهوری ترامپ عبارتند از: انزوآگرایی در جهان، تشدید نژادپرستی داخل آمریکا، تشدید شکاف نسل فرهنگی، مرگ رؤیای آمریکایی، تشدید اقدامات ضدانسانی و حقوق‌بشری، افزایش اقدامات ضدبهداشت و ضدسلامتی، تشدید سوء مدیریت در اداره کشور و تضعیف دموکراسی در آمریکا. در مجموع می‌توان گفت اقدامات دولت ترامپ در کلیه حوزه‌های داخلی و خارجی نوعی ساختارشکنی در رژیم سیاسی آمریکا ایجاد کرده و در نتیجه، به دلیل فقدان انسجام داخلی نیروهای دو حزب و نخبگان سیاسی، این ساختارشکنی سبب شده است نوعی افول، آشفتگی در حکمرانی و هرج‌ومرج در ساختار سنتی ارزیابی شود.

واژه‌های کلیدی: دونالد ترامپ، نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای، سیاست داخلی و خارجی، رسانه برون‌مرزی.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۶/۱۱

^۱ دکترای مطالعات منطقه‌ای، گرایش آمریکای شمالی، گروه مطالعات منطقه‌ای، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۱. مقدمه

دونالد جان ترامپ، چهل و پنجمین رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا (از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱) بود. ترامپ بر شعار «عظمت را به آمریکا باز می‌گردانیم» تأکید داشت. وی با بهره‌گرفتن از ادبیات «اول آمریکا» توانست شرایطی متفاوت برای این کشور رقم بزند و بسیاری از گسل‌های قدیمی و موجود را فعال کند که تأثیر آن در طولانی‌مدت، می‌تواند سبب دگرگونی‌های عمیقی در این کشور شود. پیروزی ترامپ و عملکردهای بعدی او در بخش‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی سبب شد ساختار راهبردی ایالات متحده پس از ۷۰ سال دگرگون شود. منظور از ساختار راهبردی مجموعه اهدافی مانند گسترش دموکراسی، پیشبرد حقوق بشر و مشارکت فعال یا مداخله‌جویانه در پیمان‌های بین‌المللی و نقش به‌عنوان پلیس حافظ نظام بین‌الملل و حفظ رژیم‌های بین‌المللی است که طی سال‌های متمادی تمام رؤسای جمهور از هر دو حزب آن را پیگیری کرده‌اند. ترامپ با هدف و تعهد انقلاب در راهبرد کلان و شکل‌دهی به پروژه چند نسلی کشورش به صحنه آمد. او تلاش بسیاری کرد تا عملکردی بسیار متفاوت از باراک اوباما و آرای حزب دموکرات و حتی حزب جمهوری‌خواه از خود نشان دهد. براین مبنای او در سیاست داخلی و خارجی عکس پیشینیان خود عمل می‌کرد و حتی این نوع عملکرد، خارج از چارچوب بوروکراسی رایج در نظام سیاسی آمریکا تلقی شد.

بنابراین، در این پژوهش به دگرگونی‌ها و پیامدها در روندهای سیاست داخلی و خارجی این کشور از منظر نخبگان سیاسی و رسانه‌های داخل ایالات متحده پرداخته می‌شود که به نظر می‌رسد در مسائل مهمی مانند نژادپرستی، مسایل اقتصادی، ایجاد شکاف‌های سیاسی در داخل، اختلاف‌های عمده با دموکرات‌ها و برخی از همفکران جمهوری‌خواه، احداث دیوار مرزی و پدیده مهاجرت تجلی یافت. شناخت دقیق آراء نخبگان و رسانه‌های آمریکا درباره سیاست‌های داخلی و خارجی آمریکا، یاری‌رسان شبکه‌های برون‌مرزی صداوسیما از جمله پرس‌تی‌وی در نقد آراء ترامپ خواهد شد.

بر این مبنای پرسش اصلی این است که از منظر نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای داخل ایالات متحده کدام طیف از اقدامات و تصمیم‌سازی‌های ترامپ در سیاست‌های داخلی و خارجی ایالات متحده تأثیر عمیق بر جامعه سیاسی این کشور و عرصه روابط بین‌الملل گذاشته است؟ این اقدامات چه تأثیری بر وجهه بین‌المللی آمریکا، روابط بین‌المللی و ساختار سیاسی داخلی آمریکا گذاشته است؟

روش پژوهش توصیفی- تحلیلی بر مبنای گردآوری از داده‌های اسنادی است. شیوه کار استفاده از داده‌های اولیه، داده‌های ثانویه (کتاب‌ها، مقالات و گزارش‌های پژوهشی)، داده‌های کیفی (اسناد، متون رسانه‌ها، بررسی محتوای رسانه‌ها و مقالات و کتاب‌ها)، شبکه‌های اجتماعی به‌ویژه توئیتر و هم‌زمان بررسی‌های تاریخی و سیاست‌ها و راهبردهای دو دولت اخیر ایالات‌متحده خواهد بود.

۲. پیشینه پژوهش

در رابطه با پیشینه پژوهش می‌توان به تحقیقات زیر اشاره کرد:

جوزف نای در اثری با عنوان «آیا اخلاق مهم است؟ رئیس‌جمهور در سیاست خارجی از فرانکلین روزولت تا ترامپ» (۲۰۲۰) به معیار تصمیم‌سازی رؤسای جمهور بر اساس سه اصل اخلاقی نیت‌ها، معانی و فرایندها می‌پردازد. او به چالش‌هایی جدید پرداخته که در دوره ترامپ ایجاد شده است (Nye, 2020). براندس^۱، نوشته است «ترامپ معتقد بود که سیاست‌های وی مذاکره، ثروت، قدرت و استقلال را در رقابت جهانی به‌همراه دارد، اما به‌واقع رفتار و ابتکار او نظام جهانی را به‌شکلی تضعیف کرد، به‌عنوان مثال ترویج دموکراسی همواره یکی از بنیادهای اساسی ایالات‌متحده بوده است، اما ترامپ از این میراث باسابقه فاصله گرفت و استدلال کرد که ایالات‌متحده توان رقابت برای ترویج دموکراسی در خارج را ندارد و مسائلی مانند ارزش‌ها از دستیابی ایالات‌متحده به تجارت واقعی، امنیت و کامیابی جلوگیری می‌کند و با این منطق، موضوعات حقوق‌بشری و دموکراسی در حاشیه قرار گرفتند (Brands, 2018: 154). ویلند و مادرید^۲ با بررسی شکست دموکراسی بر این باورند که ابتدا ائتلاف انتخاباتی که ترامپ را به قدرت آورد، نوعی ائتلاف جمهوری‌خواهان بود که او توانست ۸۹ درصد رأی جمهوری‌خواهان را کسب کند که ۹۱ درصد زنان جمهوری‌خواه سفید و ۹۲ درصد مردان جمهوری‌خواه سفید را شامل می‌شد. آنها به بخشی از ساختار منحصربه‌فرد نهادی ایالات‌متحده اشاره دارند. رئیس‌جمهور با این ساختار، حافظ دموکراسی بر مبنای نظارت و توازن^۳ ارتباط مناسبی برقرار نکرده است و آن را تضعیف می‌کند، در حالی که رئیس‌جمهور باید از آن دفاع کند، کنگره مشغول دفاع از ساختار شده است. دادگاه‌ها نظارت مستقل دارند و دولت‌ها نیز به جایگزینی برای تنظیم

1. Brands

2. Weyland & Madrid

3. Check and Balance

قواعد و امنیت می‌پردازند. ضمن اینکه لیبرال دموکراسی در قفس گرفتار شده و به‌سادگی شکست‌خورده است، همان‌گونه که بارها در اروپا و آمریکای لاتین شکست خورده است. انتخاب ترامپ مشکلی برای دموکراسی ایالات‌متحده پدید آورد و بسیاری از فرضیات متعارف در زمینه سیاست آمریکا را به چالش کشید (Weyland & Madrid, 2019: 7-8). «ترامپ و رسانه‌ها»^۱ شامل مجموعه‌ای از آرای مختلف ترامپ در قبال رسانه‌ها و همچنین دیدگاه رسانه‌ها در مورد وی است (Ananny & Others, 2018). جنون رسانه‌ای؛ دونالد ترامپ، مطبوعات و جنگ بر سر حقیقت^۲ اثری از هوارد کورتز است که در ژانویه ۲۰۱۸ منتشر شده و افشای‌های مهمی را از نحوه رفتار ترامپ با نخبگان و رسانه‌ها بازگو می‌کند (Kurtz, 2018). ترامپوکالیپس: رئیس‌زمان آخرالزمان، نبرد علیه نخبگان جهانی‌گرا و شمارش معکوس تا آرماگدون^۳ اثری از پل مک‌گیر (۲۰۱۸) است. این اثر با دیدگاه موافق درباره ترامپ منتشر شده است و او را به‌عنوان نجات‌بخش دوره آخرالزمان معرفی می‌کند (McGuire, 2018). ترامپی که به او اعتماد داریم: چگونه او سیاستمداران، نخبگان و رسانه‌ها را برتری داد، نوشته «آن کولتر»^۴ است که برعکس منتقدان داخلی ترامپ که طیف گسترده‌ای هستند، نگاه بسیار مثبتی به ترامپ دارد. او ترامپ را تنها یکی از هفده مدعی جمهوری‌خواه می‌داند که توانست روح زمان را تسخیر کند. از منظر وی، ترامپ این قدرت را دارد که با اکثریت خاموش صحبت کند و چیزهایی را بگوید که پلیس فکر می‌کند غیرقابل وصف است (Coulter, 2016). پژوهش حاضر، دیدگاه‌های نخبگان رسانه‌ای آمریکا را درباره پیامدهای اقدامات و تصمیمات ترامپ بررسی می‌کند و لذا، واجد نوآوری بوده و نتایج آن مکمل یافته‌های پژوهش‌های مذکور خواهد بود.

۳. ادبیات نظری: ناسیونالیسم محافظه‌کار

ناسیونالیسم محافظه‌کار^۵، بیشتر نویدبخش همبستگی اجتماعی و نظم عمومی حاصل از احساس میهن‌دوستی است. محافظه‌کاران، ملت را واحدی ارگانیک می‌دانند که حاصل تمایل اساسی

1. Trump and the Media

2. Media Madness; Donald Trump, the Press, and the War over the Truth

3. Trumpocalypse: The End-Times President, a Battle Against the Globalist Elite, and the Countdown to Armageddon

4. In Trump We Trust: How He Outsmarted the Politicians, the Elites and the Media

5. Conservative Nationalism

انسان‌ها به جذب در میان آنهایی است که نظرها، عادت‌ها، شیوه زندگی و ظاهری مانند خودشان دارند. به‌طور کلی انسان‌ها با عضویت در اجتماع ملی، امنیت و هویت می‌جویند. از این چشم‌انداز، وفاداری و آگاهی میهن‌پرستانه از ملت‌مداری به‌طور کلی در اندیشه گذشته مشترک ریشه دارد و ناسیونالیسم را به‌سوی دفاع از ارزش‌ها و نهادهایی سوق می‌دهد که تاریخ آنها را تأیید کرده است. از این رو ناسیونالیسم شکلی از سنت‌گرایی می‌شود. این تحول به ناسیونالیسم محافظه‌کار خصلت متمایز نوستالژیک و گذشته‌نگر می‌دهد. ناسیونالیسم محافظه‌کار در دولت-ملت‌های به‌وجود آمده رشد می‌یابد، نه در آن‌ها که در فرایند ملت‌سازی قرار دارند و نوعاً از این پنداشت الهام می‌گیرند که ملت تا حدی مورد تهدید داخلی یا خارجی است. دشمن داخلی سنتی، اختلاف طبقاتی و خطر نهایی انقلاب اجتماعی بوده است. از این لحاظ محافظه‌کاران، ناسیونالیسم را پادزهر سوسیالیسم می‌دانند. بنابراین، فراخوانی به یگانگی ملی و به این باور که میهن‌دوستی بدون هیچ‌گونه شرم‌ساری، فضیلتی مدنی است، موضوع‌های تکراری اندیشه محافظه‌کاران است. از جمله دیگر دشمنان خارجی که هویت ملی را به خطر می‌افکنند، مهاجرت و فراناسیونالیسم است (هیوود، ۱۳۸۹: ۱۶۹-۱۶۸).

به‌علاوه شکل اولیه ناسیونالیسم اروپایی، مانند نوع بین‌الملل‌گرا، از گرایش محافظه‌کارانه در مورد سیاست بین‌الملل نشأت می‌گیرد. ناسیونالیسم محافظه‌کار، به‌ویژه در تمایل به حفظ ساختارهای موجود و حمایت از ارزش‌های سنتی، به‌ویژه در ظاهر مدرن خود، اغلب علیه برنامه‌ها و دستاوردهای دو شکل مترقی‌تر انترناسیونالیسم هدایت شده است. با این وجود انترناسیونالیسم محافظه‌کار، لزوماً با ناسیونالیسم محافظه‌کار در تضاد نبوده است. در برخی موارد این دو در واقع مکمل یکدیگر هستند (2: Holbraad, 2003). بر مبنای نظریه گریم^۱، ناسیونالیسم محافظه‌کار ظرفیت زیادی برای تبدیل به ناسیونالیسم پوپولیستی دارد. به‌طور خلاصه، دو عامل مسئول این پتانسیل هستند: تناقضات و تنش‌هایی بین ساختارهای ایدئولوژیک محافظه‌کاری و ناسیونالیسم وجود دارد. بنابراین، استراتژی‌های پوپولیستی برای سرپوش گذاشتن بر اینها از طریق ساده‌سازی سیاست ضروری است. ناسیونالیسم از طریق چالش‌های جهانی شدن در دهه‌های اخیر شکل جدیدی به‌دست آورده است و این ناسیونالیسم جدید، زمینه را برای پوپولیسم در مقیاس وسیع آماده می‌کند. این عوامل استراتژی سیاسی پوپولیستی تقویت شده با عناصر ناسیونالیست را پیش می‌برند (Gerim, 2019: 12). بر مبنای این نظریه در سراسر مقاله می‌توان آرا و اقدامات دولت

^۱. Gerim

ترامپ را احتمالاً بر مبنای ملی‌گرایی به درستی توجیه و تبیین کرد و در مقاله به نکاتی اشاره خواهد شد که چگونه بر مبنای این نظریه مهاجران به موضوع اول دولت چهار ساله ترامپ تبدیل شد. این نظریه پاسخگوی دولت ۴ ساله ترامپ خواهد بود که آغازگر حرکت متفاوتی در ایالات‌متحده شده است.

۴. پیامدهای ریاست‌جمهوری ترامپ بر سیاست داخلی و خارجی آمریکا از دیدگاه نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای ایالات‌متحده

نخبگان و رسانه‌های داخلی ایالات‌متحده از ابتدای تصدی دونالد ترامپ تا زمان تصدی جو بایدن نظرات متنوع و مختلفی درباره سیاست داخلی و خارجی مطرح کرده‌اند که می‌تواند در طبقه‌بندی‌های مختلفی قرار بگیرد. در این طبقه‌بندی‌ها در وجه داخلی، بیشتر مسائل نژادپرستی و مهاجران با عنوان تبعیض یا نگاه نظام‌مند مثبت به سفیدپوستان و یا نابسامانی و آشفتگی در داخل کشور قرار می‌گیرد. در سیاست خارجی نیز خروج ایالات‌متحده و مقایسه سیاست خارجی ترامپ با مکتب سیاست خارجی جکسون هفتمین رئیس‌جمهور از حزب دموکرات مقایسه می‌شود.^۱ در جدول ۱ نظرات منتقد و در جدول ۲ نظرات موافق با رویکرد ترامپ ذکر شده است.

جدول ۱. نظرات منفی نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای به رویکردها و اقدامات ترامپ

نظرات	زمینه (مضمون کلان)
فرید زکریا، خبرنگار و نظریه‌پرداز سیاست خارجی آمریکا، می‌نویسد: «در دولت ترامپ به نظر می‌رسد که ایالات‌متحده دیگر به ایده‌ها و اهدافی که در سه چهارم یک قرن، محرک حضور بین‌المللی این کشور بوده‌اند، علاقه و اعتقادی ندارد. روی کار آمدن ترامپ در آمریکا ضربه نهایی به هژمونی ایالات‌متحده بود، او تا حد زیادی به جهان بی‌علاقگی نشان داد، البته به‌جز بیان این اعتقادش که همه دنیا دارند ایالات‌متحده را غارت می‌کنند. ترامپ از پیمان موفق مشارکت فراپاسیفیک و به‌طور کلی‌تر از درگیر شدن در آسیا کنار کشیده است. وی از هم‌پیمانی با اروپا جدا می‌شود. به آمریکای لاتین صرفاً از پنجره دورنگه داشتن مهاجرین با بردن آرای اهالی فلوریدا نگریسته و حتی توانسته کانادایی‌ها را هم برنجانند (Zakaria, 2019).	انزوآگرایی در جهان

^۱. اصول این مکتب به‌صورت خلاصه به شرح زیر است: نخست این‌که منافع ملی آمریکا سکاندار سیاست خارجی این کشور و تصمیم‌سازی در برهه‌های مختلف (و در قبال موضوعات مختلف) است. دوم این‌که «مداخله نظامی» در دیگر مناطق جهان، جهت حفظ منافع ملی (بنابر تشخیص رئیس‌جمهور و هیئت حاکمه آمریکا) کاملاً پذیرفته شده است. متعاقباً واکنش به تهدیدات (تهدیدات بالقوه و بالفعل) نیز در صورت نیاز جایز است. سوم این‌که ایالات‌متحده آمریکا باید به‌مثابه یک قدرت بزرگ، موقعیت جهانی خود را گسترش و ابعاد آن را وسیع‌تر کند (غفاری، ۱۳۹۹).

^۲. Farid Zakaria

ادامه جدول ۱. نظرات منفی نخبگان دانشگاهی و رسانه‌های بی‌رویکردها و اقدامات ترامپ

زمینه (مضمون کلان)	نظرات
دروغ‌گویی ترامپ	نیکلاس کار ^۱ ، نویسنده آمریکایی در زمینه فرهنگ، نویسنده‌ای است که در زمینه فناوری، اقتصاد و فرهنگ فعالیت می‌کند. او می‌نویسد: «ترامپ دروغ می‌گوید. از زمان انتخاب دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶، چهار سال گذشته نشانگر وخیم بودن دروغ‌هاست» (Carr, 2020).
تشدید نژادپرستی داخل آمریکا	کاترینه جی. کرامر ^۲ ، استاد علوم سیاسی در دانشگاه ویسکانسین-مدیسون می‌نویسد: «قتل جورج فلوید و تجدید حیات جنبش ضدنژادپرستی در تابستان ۲۰۲۰ بدین مناسبت که دیگر نمی‌توان قرن‌ها اقدام ضدبشری و خشن علیه سیاه‌پوستان را در این کشور نادیده گرفت. اما مقدر طول کشیده تا ما با این واقعیت مقابله کنیم؟» (Cramer, 2020). لزی ام. هریس ^۳ ، استاد تاریخ و مطالعات آمریکایی-آفریقایی در دانشگاه نورث‌وسترن می‌نویسد: «در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ در ۲۰۱۶، من احساس مشابهت این انتخاب را با مبارزه‌های دهه ۱۹۸۰ درباره نژاد، طبقه و فرهنگ یکسان می‌بینم. انگار این دو برهه تاریخی در حال تکرار هستند. در لحظه‌ای که با مجموعه‌ای اساسی از مشکلات روبرو می‌شویم؛ همه‌گیری؛ وحشی‌گری نژادی مداوم که توسط پلیس و افراد و جنبش‌های سیاسی غرق در برتری سفیدپوستان اعمال شده است. زیرساخت‌های اجتماعی در حال فروپاشی است» (Harris, 2020).
ضد‌نخبه‌گرایی	مارک بائرلین ^۴ ویراستار و استاد برجسته زبان انگلیسی می‌نویسد: «پیروزی ترامپ در سال ۲۰۱۶ برای نخبگان یک ضربه بود. چون او نشان داد که افراد مسئول نهادهای اصلی ایالات‌متحده آنچنان که دوست داشتند باور داشته باشند نخبه نیستند» (Baurelin, 2020). آدام ام. اندرس و جوزف ای. اوسینسکی ^۵ درباره ترامپ می‌نویسند: «نامزدی و ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ شکاف بین آنچه سیاستمداران و روزنامه‌نگاران در مورد دیدگاه سیاسی مردم آمریکا نشان داد. بسیاری از آمریکایی‌ها سیاست را نبردی بین «نخبگان فاسد» و «افراد خوب» می‌دانند. ترامپ با استفاده از چنین دیدگاه‌هایی، خود را به‌عنوان یک خارجی معرفی کرد که گروه فاسدی از افراد نخبه را شکست داده است» (Endres & Uscinski, 2020). عده‌ای نیز اعتقاد دارند: «یکی از قابل توجه‌ترین و در واقع تکان‌دهنده‌ترین جنبه‌های ریاست‌جمهوری ترامپ سخنان وی است. شیوه ارتباط او با مردم در مورد فعالیت‌ها، سیاست‌ها و امور روزمره خود در کاخ سفید بی‌سابقه است. استفاده منظم ترامپ از رسانه‌های اجتماعی، به‌دلیل بی‌واسطه بودن تماس، باعث می‌شود ارتباطات، خودجوش و معتبر باشد. گفت‌وگوهای عمومی ترامپ با موضوعات مربوط به پوپولیسم درگیر است. او در حالی که گفت که منافع مردم آمریکا را نشان می‌دهد، علیه نخبگان صحبت کرد. تجزیه و تحلیل ارتباطات ترامپ در توئیتر و سخنرانی‌های او نشان می‌دهد که یک پوپولیسم احیا شده جسکونی، رویکرد «اول آمریکا» را در سیاست خارجی ترویج می‌کند. او به نخبگان لیبرال و آرمان‌های آنها برای همکاری بین‌المللی، چندجانبه‌گرایی و نظم لیبرال جهانی بی‌اعتنا است» (Lacatus, 2020).

1. Nicholas Carr

2. Katherine J. Cramer

3. Harris

4. Mark Baurelin

5. Adam M Endres & Joseph A Uscinski

ادامه جدول ۱. نظرات منفی نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای به رویکردها و اقدامات ترامپ

زمینه (مضمون کلان)	نظرات
طرفداران متعصب	فرانسیس فوکویاما ^۱ می‌نویسد: «تنها نکته مخدوش کننده در مورد دوران ترامپ این است که ما هنوز واقعاً نمی‌فهمیم که چرا بیش از ۷۰ میلیون آمریکایی به وی رأی داده‌اند و چرا هنوز یک هسته کوچکتر از طرفداران متعصب باقی مانده‌اند که هر آنچه را که او بگوید باور خواهند کرد» (Fukuyama, 2020).
قانون‌گریزی	تیم وو ^۲ استاد حقوق در دانشگاه کلمبیا اعتقاد دارد: «پیش از ترامپ، این تصور عمومی وجود داشت که قانون اساسی مکتوب و «تفکیک قدرت» افسانه‌ای آن، ایالات‌متحده را از سرنوشت شوم مصون نگه داشته است. اما در طی چهار سال گذشته، ما شاهد هستیم که نظرات‌های قانون اساسی به‌طور مکرر قادر به کنترل رئیس‌جمهور نیستند» (Wu, 2020).
عامل تشدید شکاف نسلی و فرهنگی	ویلیام اچ. فری ^۳ عضو اندیشکده بروکینگز و نویسنده کتاب «انفجار تنوع: چگونه جمعیت‌های نژادی جدید، آمریکا را بازسازی می‌کنند»، معتقد است: «چشمگیرترین تحول در چهار سال گذشته، استفاده عمدی و سیاسی از مسائل گوناگون برای گسترش آنچه من «شکاف نسلی و فرهنگی» خوانده‌ام، بوده است. این شکاف جمعیتی جوان و پیر برای مدتی مشهود بوده و در الگوی متفاوت رأی‌گیری نژادهای سنی در انتخابات ریاست‌جمهوری، آشکار شده است. مدت‌هاست که تأکید می‌کنم برای آمریکایی‌ها مهم است که آینده مشترکی را در این شکاف ببینند. با این حال، در چهار سال گذشته، رئیس‌جمهور و سایر سیاست‌مداران با ایجاد انبوهی از مسائل گوناگون نسلی خلاف این عمل را انجام داده‌اند. تأثیرات طولانی‌مدت بحران کووید ۱۹ می‌تواند این تنش را بیش از پیش تشدید کند. زیرا نسل‌های جوان تقریباً «سفیدپوست اقلیت» بیشترین آسیب را از این بیماری همه‌گیر متحمل شده‌اند» (Frey, 2020). استیون ام. تیلز ^۴ استاد علوم سیاسی در دانشگاه جان هاپکینز و رابرت پی. سالدین و نویسنده کتاب «ترامپ: شورش نخبگان محافظه‌کار»، درباره ایالات‌متحده دوره ترامپ می‌نویسد: «آمریکا کشوری عظیم است که نمی‌توان به روشی که دولت‌های همگن‌تر و کوچکتر می‌توانند، اداره شود. ترامپیست‌ها فکر کردند که آنها می‌توانند نوعی فرد قدرتمند را انتخاب کنند که متخصصان و اقلیت‌های نژادی را که به‌طور فزاینده‌ای ادعا می‌کنند به جای آنها بنشانند. اما این هم جواب نداد. من مطمئن نیستم که آیا آرزوی هیچ یک از طرفین جنگ فرهنگی مبنی بر اینکه مجبور به زندگی با بقیه کشورهای آمریکایی نیستند، خاموش شده است. اما نتایج مهم این انتخابات فقط ممکن است نشان دهد که ما باید راهی برای زندگی با آمریکایی‌های متنوع از لحاظ عقیدتی، نژادی، اقتصادی و مذهبی پیدا کنیم» (Teles, 2020).

1. Francis Fukuyama

2. Tim Wu

3. William H Frey

4. Steven M Teles

نظرات	زمینه (مضمون کلان)
<p>خون سی ویلیامز^۱ استاد کالج حقوقی دانشگاه کالیفرنیا و نویسنده کتاب «طبقه کارگر سفید: غلبه بر بی‌دقتی طبقاتی در آمریکا» اعتقاد دارد «دونالد ترامپ نماینده «آنچه هنگام مرگ رویای آمریکایی اتفاق می‌افتد» است». تقریباً همه آمریکایی‌های نسل من عملکرد بهتری نسبت به والدین خود داشتند، اما فقط نیمی از متولدین ۱۹۸۰ این کار (واکسیناسیون) را انجام می‌دهند. آمریکایی‌ها احساس از هم گسیختگی می‌کنند و به دنبال کسی هستند که او را سرزنش کند. این چیزی است که ترامپ به من نشان داد. انتخاب وی به من فهماند که من و دیگران نتوانسته‌ایم دلیل قبول واکسیناسیون در طبقه متوسط را روشن کنیم؛ شاید دلیل آن وجود نوعی سرمایه‌داری و سمی است که از درون آن مردان بزرگ با عملکرد دیوانه‌وار بتوانند ثروتهایی برای خود را ذخیره کنند» (Williams, 2020).</p>	<p>مرگ رویای آمریکایی</p>
<p>جولین ویلهلم^۲ در روزنامه فیلادلفیا اینکوایر^۳ می‌نویسد: «چهار سال بعد از خشم دونالد ترامپ، امریکا احساس کرد زمین متروک است، چیزی که فکر می‌کردید فقط در فیلم‌ها می‌توانید ببینید. چگونه به اینجا رسیدیم؟ مردم آمریکا از سیاست‌ها و ناتوانی خود در انجام امور خسته شده‌اند. من ظهور ترامپ را درک می‌کنم. مردم به دنبال فردی خارج از سیاست بودند، اما او فاسدتر و بدتر از بقیه بود. نکته‌ای که در مورد دولت ترامپ وجود دارد این است که آنها فرصت‌های زیادی برای انجام کارهای بزرگ و تمدید دولت خود برای چهار سال دیگر داشتند. با این حال، وقتی همه چالش‌ها آشکار شد، آنها شانس خود را خراب کردند و کشور بزرگ ما را بیشتر تقسیم کردند. شکافی که ملت بزرگ ما با آن روبروست، معادل قرار گرفتن در آستانه جنگ داخلی است. آیا فراموش کرده‌ایم که ما سرزمین موعود به‌عنوان نجات بخش جهان هستیم؟ دولت ترامپ باید به مسائل جاری بیشتر توجه کند. دیدن کودکان جدا شده مرزی از خانواده‌ها در قفس، ممنوعیت ورود مسلمانان، بی‌اعتنایی به بی‌عدالتی نژادی، بی‌توجهی به کرونا از جمله این مسائل است. زیرا این امور آسیب جدی به سلامت جامعه وارد می‌کند. بی‌عدالتی وجود دارد. شما نمی‌توانید طرفدار زندگی و عدالت باشید و همچنان نظاره‌گر نحوه برخورد با کودکان در مرز باشید. شما نمی‌توانید جنبش‌های مبارزه کننده با بی‌عدالتی نژادی را محکوم کنید، اما با حمله به کنگره که منجر به از دست دادن جان افراد می‌شود، بی‌تفاوت باشید. این شایسته نیست. شما نمی‌توانید بگویید کرونا یک فریب است، در حالی که در خفا به هواداران خود بگویید این ویروس «شوخی نیست» و کشته است» (wilhelm, 2020).</p>	<p>اقدامات ضدانسانی و ضدحقوق بشری</p>
<p>آبشا مجید، روزنامه‌نگار می‌نویسد: «در چهار سال ریاست جمهوری ترامپ شاهد آزار و اذیت روزنامه‌نگاران و افزایش خشونت پلیس علیه خبرنگاران بودیم. ترامپ نه تنها به اعتبار روزنامه‌نگاران حرفه‌ای که هر روز کار می‌کنند تا حقیقت را به مردم گزارش دهند، لطمه وارد کرده است، بلکه آنها را از نظر جسمی در معرض خطر قرار داده است» (Majid, 2021).</p>	<p>آزار و اذیت روزنامه‌نگاران</p>

1. Joan C Williams

2. Jolian wilhelm

3. The Philadelphia Inquirer

ادامه جدول ۱. نظرات منفی نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای به رویکردها و اقدامات ترامپ

زمینه (مضمون کلان)	نظرات
اقدامات ضد بهداشت و سلامتی	جان اساب و پیتر ورنون ^۱ در مقاله‌ای نوشته‌اند: «روزهای پایانی تابستان ۲۰۱۷ فرصتی برای رسانه‌ها ایجاد کرد که علاوه بر مواجهه با نژادپرستی نظام‌مند و برتری سفیدپوستان، با واقعیت‌های ترامپ پس از گذشت ۷ ماه از تصدی وی در کاخ سفید مواجه شوند و دریابند که رئیس جمهور تمایلی به تغییر ندارد. معلوم بود او کیست. از زمانی که اولین موارد کووید ۱۹ در خاک ایالات متحده گزارش شد، همه ما در مخاطره بسیار بزرگتری زندگی می‌کنیم. تابستانی از اعتراضات با محوریت مسئله فلوئید، مرگ برونا تیلور و دیگر سیاه‌پوستان کشته شده آمریکایی؛ زدن گاز اشک‌آور به معترضان آرام در واشنگتن دی سی؛ مرگ جان لوئیس؛ ربودن معترضان مسالمت‌آمیز در پورتلند، موضوع آوارگان؛ مرگ روت بادر گینزبورگ در ۱۸ سپتامبر؛ مرگ ۲۰۰،۰۰۰ نفر چهار روز بعد از ابتلا به کووید؛ و تشخیص بیماری کرونا در ترامپ و بستری شدن وی در بیمارستان داشتیم» (Vernon, 2020).
سوء مدیریت در اداره کشور	مایکل هندریکس ^۲ مدیر امور ایالتی و محلی در مؤسسه مهنتن معتقد است: «مهمترین مسائل امروز، از شیوع کرونا گرفته تا ناآرامی‌های داخلی و پریشانی اقتصادی، همه در شهرها و حومه شهر ما در حال حاضر وجود دارد. در دوره ترامپ، شهرداران برای پرداختن به این موضوعات محلی به چهره‌های ملی تبدیل شدند. از آنجا که مناطق شهری سهم اندکی از اقتصاد و جمعیت کشور را دارند، بهبود وضعیت آنها در تمام نقاط کشور در اولویت کارهاست. ما باید موانع و فرصت‌های رشد - از پرداختن به مشکلات مالی و قوانین سخت تأمین مسکن تا احیای کیفیت خوب زندگی و تحصیل - را نه تنها برای ساکنان شهرها، بلکه برای همه آمریکایی‌ها به رسمیت بشناسیم. این پیشرفت باید مانند حرکت مترو سریع و همه جانبه باشد» (Hendrix, 2020).
فاجعه و نابودی دموکراسی در آمریکا	نتین رابینسون ^۳ استدلال می‌کند ترامپ در واقع از هر نظر «یک هیولا» است. ناومی کلاین ^۴ ، نویسنده و فعال اجتماعی کانادایی، می‌گوید: «ترامپ «استاد فاجعه» است، اما او یک محصول آمریکایی است که توسط بسیاری از افراد و موسسات تولید می‌شود و اکنون به‌طور سطحی از او انتقاد می‌کنند. جولیان بورگر ^۵ بر اساس آمار نشان می‌دهد اعتماد جهانی به رهبری ایالات متحده تحت رهبری ترامپ در نظرسنجی‌ها در پایین‌ترین سطح است. ویلیام جی آستور ^۶ «ترامپ را نشانه‌ای از جنبه تاریک آمریکا» می‌داند (Guérlain, 2020).
سیاست‌های جکسونیسم ترامپ	استوارت پاتریک ^۷ ، پژوهشگر و مدیر پروژه دولت‌های ضعیف در شورای امنیت ملی ایالات متحده، در مورد یکسان بودن سیاست ترامپ با جکسونیسم معتقد است: «یکی از جنبه‌های سیاست خارجی جکسون که می‌تواند در استراتژی کلان ترامپ یافت شود، احساس عزت ملی به‌عنوان یک منافع حیاتی است که ارتباط تنگاتنگی با جنگ دارد. اگرچه جکسونی‌ها غیرمداخله‌گر هستند، اما جنگ را به‌عنوان ابزاری ضروری در سیاست خارجی می‌دانند. به‌ویژه هنگامی که منافع اقتصادی ایالات متحده به چالش کشیده شود. علاوه بر این، فرهنگ جکسونیان برای سلاح گرم و آزادی در داشتن و استفاده از آن ارزش قائل است» (Dimitrova, 2017).
نفوذ بولتون در دولت	جان ففر ^۸ ، نویسنده مسائل سیاست خارجی در مؤسسه مطالعات سیاسی، معتقد است: «ترامپ یک قایق بسیار قدرتمند و بدون سکاندار است و سکاندار جدیدش جان بولتون، یک مسبب آشفتگی است که اکنون از حمایت یک مخرب‌گر دیگر در وزارت امور خارجه و یک شکنجه‌گر در سیا برخوردار است. احتمال دارد که ترامپ روند نزولی آمریکا را تسریع کند و بنابراین، هژمونی رو به رشد چین را با هدف جنگیدن برای نظریه اول آمریکا، تقویت کند» (Guérlain, 2020).

1. John Asab and Peter Vernon

2. Micheal Hendrix

3. Rabinson

4. Naomi A. Klein

5. Julian Burger

6. William J Astor

7. Stewart Patric

8. John Feffer

ادامه جدول ۱. نظرات منفی نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای به رویکردها و اقدامات ترامپ

نظرات	زمینه (مضمون کلان)
<p>میلر^۱، نویسنده و پژوهشگر ارشد در مؤسسه کارنگی و مذاکره کننده در دولت‌های مختلف، می‌نویسد: «از نقش ترامپ به‌عنوان یک اخلاص‌گر نظم موجود در نظام سیاسی به شکلی متناقض حفاظت می‌شود، زیرا او در بسیاری از مسائل تصمیم می‌گیرد چگونه بین خط مشی سیاست خارجی سنتی دموکرات و جمهوری‌خواهان تفکیک و تمایز ایجاد کند و خود آن را مدیریت کند. در حال حاضر، آنچه در سیاست خارجی ترامپ می‌بینید، بیش از آنچه در آینده خواهید دید، این است: رویکردی به جهان که بسیاری از موضوعات، نهادهای بین‌المللی، توافقنامه‌های چندجانبه و اتحاد و مشارکت‌های آمریکا را تحقیر می‌کند. این تعریف «اول آمریکا» فقط به‌معنای آمریکا است و به منافع ملی ایالات‌متحده و امکان ایجاد جهانی با ثبات‌تر و مرفه آسیب می‌زند. این فقط یک رخداد مقطعی نیست. به احتمال زیاد یک روند نیز خواهد بود (Miller, 2017). پت بوتیجیج^۲، سیاست‌مدار آمریکایی و افسر پیشین حوزه حمل و نقل در نیروهای مسلح، می‌نویسد: «دولت ترامپ با نادیده گرفتن ارزش‌های ایالات‌متحده به‌طور کامل و قطع معاملات با رهبران منطقه، تا زمانی که آنها از برخی اهداف سیاسی یا ژئوپلیتیک دولت حمایت می‌کنند، به این چالش نزدیک شده است. ترامپ از عبدالفتاح السیسی رئیس‌جمهور مصر به‌عنوان «دیکتاتور مورده‌علاقه» خود و «یک فرد خارق‌العاده» یاد می‌کند. رویکرد ترامپ به عربستان سعودی اساساً این است که تا زمانی که ریاض به خرید سلاح‌های آمریکایی ادامه می‌دهد و از سیاست ترامپ در رویارویی تهاجمی با ایران حمایت می‌کند، پشتیبانی کند. در کمتر از چهار سال، ترامپ خسارت بی‌سابقه‌ای به سیستم اتحاد و مشارکت وارد کرده است» (Buttigieg, 2020). ویکت^۳ می‌نویسد: «مسئله پیش از هر رئیس‌جمهور جدید اخیر، ترامپ نیز مانند هر رئیس‌جمهور پیش از خود مقید به زمینه‌های داخلی و بین‌المللی خواهد بود. در بسیاری از موارد، توانایی وی در تعقیب اهداف نامشخص است. فضای سیاسی بسیار حزبی و قطبی ایالات‌متحده سیاست‌های دولت را پیچیده خواهد کرد. دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان به‌طور فزاینده‌ای سازش‌ناپذیر هستند. تقسیمات بسیار مهمی نیز در درون حزب جمهوری‌خواه وجود دارد؛ در حالی که مجلس، سنا و ریاست‌جمهوری به‌طور اسمی تحت کنترل آنها است. این موارد در سطح داخلی بر ترامپ تأثیر دارد. یکی نیاز او برای پاسخ دادن به رای دهندگانش است که بسیاری از آنها از نظر اقتصادی احساس می‌کنند پس از رای مثبت با جریان‌های غیرواقعی مواجه شده‌اند. به علاوه دولت محدودیت‌های بسیار زیادی در امور بین‌المللی ایجاد کرده است (Wickett, 2017).</p> <p>بلک ویل^۴ می‌نویسد: «قضاوت کلی در مورد کیفیت سیاست خارجی رئیس‌جمهور به‌دلیل زیادی دشوار است. گفته می‌شود ترامپ قبل از جلسات یا تصمیمات مهم، یا در هر زمان دیگری از خواندن گزارش‌های توجیهی، خودداری می‌کند. او دیپلماسی و دیپلمات‌ها را تحقیر می‌کند. در حالی که جهان شاهد بروز روزمره مسائل مهم بین‌المللی است، رئیس‌جمهور خود را بر روی یک تهدید موجود از مرز جنوبی ایالات‌متحده متمرکز کرده است. به نظر می‌رسد ترامپ از دوگانگی در سیاست‌ها که باعث سردرگمی بیشتر رسانه‌ها می‌شود، لذت می‌برد. او دروغ می‌گوید؛ حرف او بی‌ارزش است. او ایده‌هایی را برای اولین بار مطرح می‌کند که از قرن‌ها پیش مطرح شده است. دیدگاه‌های او در مورد زنان و افراد رنگین‌پوست رسوایی است. او زورگویی و تحقیر می‌کند و هیچ همدلی با دیگران ندارد. او معلولان را مسخره می‌کند. او شهرت کسانی را که برای او وفادارانه کار کرده‌اند، تحریف می‌کند. در مجموع، ظاهراً در شخصیت رئیس‌جمهور هیچ نکته خوبی وجود ندارد. این در امور خارجی مهم است، زیرا سایر دولت‌ها رفتار شخصی و شخصیت رئیس‌جمهور و نتیجه آن را ارزیابی می‌کنند و اعتماد بخشی به‌عنوان یک گفتگو و تصمیم گیرنده از وی سلب می‌شود. متأسفانه برای آمریکا، با توجه به مشکلات فردی دونالد ترامپ و شخصیتش، امتناع او از یادگیری، سوگیری‌های بی‌ادبانه‌اش، شیوه آشفته و ناکارآمد اداره دولت و کیفیت رو به کاهش از نقش مشاوران ارشد وی، بعید به نظر می‌رسد درجه سیاست خارجی رئیس‌جمهور نمره مطلوبی بگیرد و یا در سال‌های آینده بهبود یابد و می‌تواند بسیار بدتر شود (Blackwill, 2019).</p>	<p>انتقاد از سیاست خارجی آشفته و بی‌هدف ترامپ</p>

1. Aaron David Miller
2. Pett Buttigieg
3. Wickett
4. Blackwill

جدول ۲. نظرات مثبت نخبگان دانشگاهی و رسانه‌ای به رویکردها و اقدامات ترامپ

نظرات	زمینه (مضمون کلان)
مایکل ساویج ^۱ ، رئیس سابق مجلس نمایندگان و جمهوری‌خواه، ترامپ را در حال جنگ تمام‌عیار با تمام ایده‌ها، مخالفان داخلی و خارجی تصور می‌کند که قصد نجات ایالات‌متحده را دارد. وی ترامپ را در حال جنگ هم‌زمان با نتوکان‌ها، نظم نوین جهانی، شرکت‌های بزرگ و چپ‌ها می‌داند و توصیه می‌کند همگان برای پیروزی در این جنگ باید او را یاری کنند (Savage, 2017: 4-20). زایتچیک ^۲ نیز در اثری تألیفی به حمایت از برنامه‌های ترامپ برای مقابله با نابودی طبقه متوسط و کارگران آمریکایی می‌پردازد. این کتاب شرح و حال مردمی است که ناامید و عصبانی هستند و ترامپ آخرین امید آن‌ها برای نجات آمریکا است (Zaitchik, 2016: 10-50).	ترامپ؛ منجی آمریکا
نیوت کینگریج ^۳ در کتاب «آمریکای ترامپ» می‌نویسد: «برای ترامپ، آمریکا کشوری استثنایی است. آمریکاگرایی پیشرو بر پایه قانون اساسی و دیدگاه بنیان‌گذاران ما با پرچم و سمبل ملتی آزاد، آخرین امید بشریت است که بسیاری از مردم را از ائتلاف ضدترامپ می‌ترساند. یک عنصر کلیدی آمریکای بزرگ باید بازگشت به گذشته باشکوه بر مبنای تلاش‌های ترامپ باشد که این موضوع در مسئله مهاجرت مشخص شده است. اگر آمریکای ترامپ بازگشت به آمریکای بزرگ وعده داده‌شده در انتخابات ۲۰۱۶ باشد، ما باید به‌صورت جدی بر یک ملت با استقرار جدی بر پایه ادغام فرهنگ‌ها متمرکز شویم که در ۲۴۰ سال اخیر در جریان بوده است و ضروری است که فرهنگ آمریکا باید بقا یابد و این اساس درخواست ترامپ است» (Gingrich, 2018: 6-13). دو تن دیگر از پژوهشگران به نام کوئین و استیون ^۴ نیز صحنه آمریکا را تضاد بین دو جریان جهان‌گرایی و ناسیونالیسم می‌دانند که حضور ترامپ در ریاست‌جمهوری نماینده جریان ناسیونالیستی است که ایالات‌متحده ناچار به انتخاب بین استمرار جهان‌گرایی با ۷۰ سال سابقه پلیس جهانی و یا ملی‌گرایی با انتخاب او شده است (Quinn & Steven, 2016: 10).	ترامپ؛ حامی استثناگرایی و ملی‌گرایی

۴. نتیجه‌گیری

در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ شاهد تغییرات مهمی در سیاست داخلی و خارجی ایالات‌متحده بودیم. این تغییرات مهم در داخل آمریکا مسائلی مانند سیاست‌های جدید مهاجرتی ترامپ تا نحوه و نوع تصمیم‌گیری وی در قبال شیوع کرونا و گسترش سریع آن بود که سبب ایجاد بیکاری، کاهش رشد اقتصادی و درآمد ملی این کشور شد و انتقاد زیادی نیز در رسانه‌ها علیه

1. Micheal Savage

2. Zaitchik

4. Gingrich

4. Quinn & Steven

ترامپ مطرح شد. «هدف اصلی ترامپ به‌طور کلی معطوف به انتخابات دور دوم ریاست‌جمهوری شد و بنابراین، به‌جز واکنش به حضور نفتکش‌های ایرانی در ونزوئلا و تهدید و تحریم مجدد آن کشور در سایر مسائل موضع‌گیری جدی وجود نداشت. برابر نظریات مطروحه به‌نظر می‌رسد مشکلات داخلی ایالات‌متحده در برخی مناطق غیراولویت‌دار ارجحیت یافته و به استناد منابع داخلی کاخ سفید سیاست‌گذاری ترامپ را وارد آشفستگی و بی‌تصمیمی در موضوعات مختلف کرده است (Bolton, 2020). اقدامات و عملکرد سیاست خارجی ترامپ نیز نشان می‌دهد او در بسیاری از موارد فراتر از ساختار موجود کشور^۱ حرکت کرده و ساختار شکنی‌هایی داشته که حتی، بخشی از جمهوری خواهان را نیز ناامید کرده است. مثال‌هایی از این نوع ساختار شکنی‌ها در دیدگاه‌های نخبگان و اصحاب رسانه درج شد. رؤسای جمهور جمهوری خواه به‌ندرت چرخشی راهبردی در اهداف و اصول ارزش‌های آمریکایی داشته‌اند، اما ترامپ با اتخاذ رویه‌های ناسیونالیستی مطابق نظریه ناسونالیسم محافظه‌کار و نگاه تجاری‌سازی و یا تجاری دیدن امنیت به مقوله قدرت آمریکا در جهان به شکلی عملی ماهیت این اهداف و ارزش‌ها را دگرگون کرد. به‌گونه‌ای که آمریکایی‌ها مانند گذشته توان مانور بر مفاهیمی مانند گسترش دموکراسی، اقتصاد جهانی شده و لیبرالیسم را ندارند.

افزایش تنش‌های نژادی در سال ۲۰۲۰ پس از قتل جرج فلوید سیاه‌پوست توسط پلیس و گسترش جنبش ضد الگوهای برده‌داری و شارحان و مسببان آن در ایالات‌متحده و اروپا جنبشی جدید برای مخالفت با پدیده برتری سفیدها و مخالفت با ایده‌های ترامپ نیز تلقی شد. حتی در بسیار از موارد مباحثی بنیادی مبنی بر فروپاشی و انقلاب، جنگ داخلی یا تغییر بنیادی نظام سیاسی ایالات‌متحده در مناظرات مختلف رسانه‌ها و مناظرات نخبگانی مطرح شده است. این جنبش ضد تبعیض با عنوان «جان سیاهان ارزش دارد» شکل گرفت. بسیاری از تصمیم‌های ترامپ، هرچند با همراهی گروه مشاوران خاص او اتخاذ شده باشد، اما نشان می‌دهد در ابتدا او فردی و شخصی اعلام نظر می‌کند. به‌عنوان مثال به‌نظر نمی‌رسد با توجه به حجم و تعداد توئیت‌های روزانه و شبانه، مشاوران به شکل موردی به او مشورت دهند. عملکرد توئیتری او

^۱. منظور از ساختار راهبردی یا موجود، حرکت طولانی‌مدت کشور بر اساس اصولی مانند صدور دموکراسی، اشاعه حقوق بشر، حضور در پیمان‌های بین‌المللی و حفظ تجارت آزاد جهانی و یا نظام پولی بر اساس نظام برتون وودز و سیاست‌های بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول است.

نشان می‌دهد که او بی‌درنگ پس از مشاهده نظرها یا وقوع حوادث، اعلام نظر می‌کند و در مواردی که نظرهای وی بازتاب نامناسب یا شدید در داخل و یا خارج داشته باشد، آن‌ها را اصلاح می‌کند. بنابراین، نظریه تصمیم‌گیری شخصی در شرایط فعلی برای ترامپ در قالب توئیت تجلی پیدا می‌کند. این شیوه کار در تصمیم‌گیری‌های داخلی و خارجی بارها تکرار شده است.

واضح است که دولت ترامپ بر دو موضوع مهاجرت و ناسیونالیسم تمرکز جدی داشته است. براین مبنا دولت ۴ ساله ترامپ احتمالاً مصداقی از ناسیونالیسم محافظه‌کار است که طیف معتدل ناسیونالیسم تا افراطیون را در بر می‌گیرد که در حمله به کنگره ماهیت آن مشخص شد. ابعادی از ناسیونالیسم نیز در پیوند با پوپولیسم قرار گرفته است که برابری نظریه چنانکه در ادبیات نظری پژوهش ذکر شد، ناسیونالیسم از طریق چالش‌های جهانی شدن در دهه‌های اخیر شکل جدیدی به دست آورده است و این ناسیونالیسم جدید زمینه را برای پوپولیسم در مقیاس وسیع آماده می‌کند. این عوامل، استراتژی سیاسی پوپولیستی تقویت شده با عناصر ناسیونالیست را پیش می‌برند. بر مبنای این نظریه مهاجرین و غیر آمریکایی‌ها در داخل و خارج کشور، دشمنان ایالات‌متحده هستند. این دشمنان مانند چین و حتی اروپا و اعضای پیمان نفتا در حیطه اقتصادی ضد ایالات‌متحده و کارگران آن عمل می‌کنند. این دشمنان در حوزه آمریکای لاتین نیز حامل تروریسم، تبهکاری و مواد مخدر به ایالات‌متحده هستند. لذا، تئوری دیوارکشی از این منطق ملی‌گرایانه سرچشمه می‌گیرد. می‌توان گفت بر اساس دیدگاه‌های نخبگان حزبی و رسانه‌ای آمریکا، اقدامات دولت ترامپ در کلیه حوزه‌های داخلی و خارجی نوعی ساختارشکنی در رژیم سیاسی این کشور در همه ابعاد ایجاد کرده و موجب بحران‌های چندگانه داخلی و خارجی و گسل‌های عمیق فکری در آمریکا، هنجارشکنی در روابط بین‌الملل و تزلزل شدید وجهه آمریکا در مناسبات بین‌المللی شده است.

این هنجارشکنی‌ها و ایجاد گسل‌ها علاوه بر نابودی دستاوردهای روسای جمهور پیشین موجب استمرار بحران برای دولت بعدی دموکرات‌ها خواهد شد. کما اینکه ترامپ از نیمه دوم سال ۲۰۲۱ با قدرت بر تقلب گسترده یا همان سیاست پوپولیستی تأکید و جمهوری خواهان از او حمایت کردند و ترامپ نیز خواستار حضور در انتخابات ۲۰۲۴ شده است.

در مجموع کارکرد ترامپ از منظر نظری و اجرایی چرخشی علیه رویکرد و اقدامات اوپاما بوده است. ترامپ با نفی بین‌الملل‌گرایی و ارزش‌های متفاوت و نگرش به روح ملی‌گرایی و گسترش آن تلاش کرده است تا بین ماموریت‌گرایی تاریخی ایالات‌متحده با شرایط فعلی تفکیک ایجاد

کند و در این مسیر بسیار موفق عمل کرد. گواهی این امر خشم، کینه و اختلافی است که دموکرات‌ها، شارحان و نظریه‌پردازان آن علیه اقدامات ترامپ ابراز می‌کنند. ترامپ بیشترین اختلافات را با نانس پلوسی رهبر اقلیت دموکرات کنگره داشت و این اختلافات به مرزهای هتاکی و بی‌اخلاقی در صحنه سیاسی و رسانه‌ای کشور کشیده شد. اختلافات بین دو حزب پس از تشدید اعتراض‌های نژادی و شیوع کووید ۱۹ ماهیت بسیار گسترده‌تری یافت که نشان از عمق شکاف ساختاری سیاسی این کشور دارد.

می‌توان نتیجه گرفت اکثریت دموکرات‌ها به رهبری نانس پلوسی دشمن شماره یک ترامپ در ساختار سیاسی بوده‌اند که این ادعا از رفتار سیاسی آن‌ها مشخص است. جمهوری‌خواهان نیز به دو طیف تندرو و محافظه‌کار تقسیم شدند که برخی موافق اقدامات ترامپ و برخی مخالف بودند. اما این انشعاب و اختلاف از ۶ ژانویه ۲۰۲۱ پس از حمله به کنگره بیشتر به ضرر ترامپ تمام شد. زیرا مخالفان وی مدعی شدند اقدامات ترامپ ساختار جمهوری ایالات متحده را هدف گرفته است. حتی انتخاب بایدن نیز نتوانسته است پیشروی و تصمیم مجدد ترامپ برای فعالیت جدید را کاهش دهد.

۵. پیشنهادهای رسانه‌ای

بر مبنای یافته‌های پژوهش، تعدادی پیشنهاد رسانه‌ای برای پرداخت هر چه بیشتر در شبکه‌های برون مرزی صداوسیما ارائه می‌شود:

- تمرکز بر اقدامات ضدبشری ترامپ و تحریم‌های گسترده در قبال بسیاری از کشورها از جمله روسیه، چین، کوبا، ونزوئلا، کره شمالی، سوریه و جمهوری اسلامی ایران و اعتیاد شدید به تحریم و تداوم این رویکرد در دوره جو بایدن.
- تأکید بر اقدامات ضدانسانی و ضدحقوق بشری ترامپ در دوره گسترش ویروس کووید ۱۹ و عدم همکاری برای کاهش تحریم‌های کشورهای مختلف و به خطر انداختن جان انسان‌ها از طریق تروریسم دارویی.
- ساخت برنامه‌های مستند درباره ریشه‌ها و علل اقدامات ضددموکراسی ایالات متحده توسط ترامپ و به‌ویژه طرح مسئله حمله به کنگره در ژانویه ۲۰۲۱ به‌عنوان نماد دموکراسی ایالات متحده و چشم‌انداز ناسیونالیسم محافظه‌کار در آمریکا.

- طرح مسئله تضعیف شدید دموکراسی ساختاری با اقدامات پوپولیستی ترامپ در برنامه‌های مختلف.
- پوشش گسترده طرح مسئله تقلب در انتخابات از سوی ترامپ و اذعان به فاسد بودن احزاب ساختاری.
- طرح مسئله سفیدبرتر پنداری و خشونت‌های نژادی در ساختار سیاسی و امنیتی ایالات متحده و تأثیر آن بر گسترش خشونت‌های داخلی در برنامه‌های مختلف.
- طرح مسئله آزادی حمل سلاح و حمایت سنتی جمهوری خواهان و ترامپ از این قانون.
- طرح ناتوانی در کنترل کووید ۱۹ که بخش زیادی از آن به دلیل نگرش جمهوری خواهان در مخالفت با رعایت مسائل بهداشتی بود که ترامپ نیز همین عقیده را داشت.
- تحلیل و طرح تبعات حمایت ترامپ از انتقال پایتخت رژیم صهیونیستی به بیت المقدس و بازتاب جهانی آن.
- تبیین مسائل مربوط به اقدامات فرامرزی ایالات متحده در قالب مسائل ضد حقوق بشری مانند مخالفت با دیوان بین‌المللی کیفری و مخالفت با پیمان آب‌وهوایی پاریس برای کنترل مطلوب اقلیم.
- پوشش مسائل مربوط به نقض حقوق مهاجران به ویژه از کشورهای اسلامی و آمریکای جنوبی و توهین و تحقیر مکرر آن‌ها؛ ادبیات ضدانسانی ترامپ در این بخش بسیار گسترده است.
- پوشش مسئله سوء استفاده از منابع کشورهای اسلامی به ویژه کشورهای حوزه خلیج فارس برای فروش تسلیحات و نگرش تجاری و مالی ترامپ از منظر ایجاد تنش و منازعه بین امت اسلامی.
- در مسائل داخلی ایالات متحده نحوه نگرش ترامپ به حقوق سیاهان کماکان نقد شود.
- نظرات طرفداران عدالت در آمریکا مانند برنی سندرز بیشتر افشاء و ترویج شود.

منابع

- غفاری، حنیف (۱۳۹۹)، «وقتی جکسونیسم با دکترین مونرو ترکیب می‌شود»، **مجله عصر اندیشه**، قابل دسترسی در: <http://asreandisheh.com/Home/Content/625>
- هیوود، آندرو (۱۳۸۹)، **سیاست**، ترجمه عبدالرحمن عالم، تهران: نشر نی.
- Baurelin, M. (2020), Trump exposed how overrated the elites really are. Politico. Retrieved from <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Bolton, J. (2020), **The Room Where It Happened: A White House Memoir**, Washington, Usa: Simon & Schuster.
- Blackwill, R. D. (2019), "Trump's Foreign Policies Are Better Than They Seem", Council Special Report, **council foreign policy**, available at: https://www.cfr.org/sites/default/files/report_pdf/CSR%2084_Blackwill_Trump.pdf
- Brands, H. (2018), *American Grand Strategy in The Age of Trump*, Washington: Brookings Institution Press.
- Carr, N. (2020), "Unfortunately, lies can trump truth", politico, Available at: <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Coulter, A. (2016), **In Trump We Trust: How He Outsmarted the Politicians, the Elites and the Media**, Biteback Publishing.
- Dimitrova, A. (2017), "Trump's "America First" Foreign Policy: The Resurgence of the Jacksonian Tradition?", *L'Europe en Formation*, Available at: <https://www.cairn.info/revue-l-europe-en-formation-2017-1-page-33.htm>
- Endres, A. M., & Uscinski, J. E. (2020), "Americans are more populist, conspiratorial and anti-establishment than we thought", Politico, Available at: <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Fukuyama, F. (2020), "We still don't understand Trumpism", Politico, Available at: <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Harris, L. (2020), "America can be both backward-looking and radically progressive at the same time", politico, Available at:

- <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Hendrix, M. (2020), Cities have become ‘the deciding factor in nearly every matter of national consequence’, Politico, Available at: <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Holbraad, C. (2003), "Conservative Nationalism", **Internationalism and Nationalism in European Political Thought**, pp. 97-119
- Gerim, G. (2019), "A Theoretical Survey on the Relationship between Conservative Nationalism and Populism", 2 nd International Conference on Modern Apprache in Humanities and social sciences (pp. 1-14), Roterrdam.Netherlands: Icmhs.org
- Gingrich, N. (2018), **Trump's America**, NewYork: Hachette Book Group Inc.
- Guerlain, P. (2020), **US Foreign Policy of Chaos under Trump: the Wrecker and the Puppeteers**, Revue lisa, 18.
- Frey, W. H. (2020), "**The generational gap is widening**", Politico, Available at: <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Katherine J. Cramer. (2020), "What Trump Showed Us About America", politico, Available at: <https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Kurtz, H. (2018), **Media Madness; Donald Trump, the Press, and the War over the Truth**, Regnery Publishing.
- Lacatus, C. (2020), "Populism and President Trump’s approach to foreign policy: An analysis of tweets and rally speeches", politics, 41(1),
- Majid, A. (2021), "Trump vs media: Four years of presidential press attacks charted", Available at: pressgazette: <https://www.pressgazette.co.uk/trump-vs-media-freedom-of-press-distrust/>
- McGuire, P. (2018), **Trumpocalypse: The End-Times President, a Battle Against the Globalist Elite, and the Countdown to Armageddon, (Babylon Code)**, Regnery Publishing.
- Mike, Chris W. Anderson, Rodney Benson, Pablo J. Boczkowski & Others (2018), **Trump and the Media**, (P. J. Papacharissi, Ed.) The MIT Press.
- Miller, A. D. (2017, june 21), Why Trump’s Foreign Policy Can’t Be Stopped. foreignpolicy. Retrieved from

- <https://foreignpolicy.com/2017/06/20/why-trumps-foreign-policy-cant-be-stopped/>
- Nye, J. S. (2020), **Do Morals Matter? Presidents and Foreign Policy from FDR to Trump**, UK: Oxford University Press.
- pete Buttigieg, P. H. (2020), "Present at the Destruction of U.S. Power and Influence. Foreignpolicy", Available at:
<https://foreignpolicy.com/2020/07/14/trump-biden-foreign-policy-alliances>
- Quinn, M. D., & Steven, R. (2016), **The Trump Phenomenon and the Future of US Foreign Policy**, LA Trobe University.
- Teles, S. M. (2020), "America is two countries", Politico, Available at:
<https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Savage, M. (2017), **Trump's War: His Battle for America**, New York: Center Street.
- Vernon, J. A. (2020), "How the press covered the last four years of Trump", Colombia Journalism, Available at:
https://www.cjr.org/special_report/coverage-trump-presidency-2020-election.php
- Weyland, K., & Madrid, R. L. (2019), "Introduction: Donald Trump's Populist", In K. Weyland, & R. L. Madrid, **When Democracy Trump's Populism: European and latin American Lessons for the U.S** (pp. 1-19), London: Cambridge University Press.
- Williams, J. C. (2020), "Americans feel ripped off, and they're looking for someone to blame", Politico. available at:
<https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>
- Wickett, X. (2017), "America's International Role Under Donald Trump", US and the Americas Programme, Chatham House, available at
<https://www.chathamhouse.org/sites/default/files/publications/research/2017-01-18-americas-international-role-trump-wickett-final2.pdf>
- wilhelm, J. (2020), "Thoughts on the last full day of the Trump administration", The Philadelphia Inquirer, available at:
<https://simplyjulie.medium.com/thoughts-on-the-last-full-day-of-the-trump-administration-baf293798808>
- Wu, T. (2020), "**Internalized constitutional norms matter more than any external checks**", Politico, Available at:
<https://www.politico.com/news/magazine/2020/11/19/roundup-what-trump-showed-us-about-america-435762>

Zaitchik, A. (2016), **The Gilded Rage a Wild Ride through Donald Trump'S America**, NewYork: Hot Book.

Zakaria, F. (2019), "The Self-Destruction of American Power: Washington Squandered the Unipolar Moment", Foreign Affairs, Volume 98, (Number 4), Availabe at: https://www.foreignaffairs.com/articles/2019-06-11/self-destruction-american-power?fa_package=1124383

